

... aneb**Vražda ve slavném podkrkonošském statku**

Cestujete-li, vážení čtenáři, do zahraničí dopravním prostředkem, je zcela jisté, že vás nemine kontrola cestovních dokladů a vámi převáženého zboží na hraničním přechodu. Dříve, než dojde k samotné celní kontrole, přistoupí k vám policista - příslušník služby cizinecké a pohraniční policie, nazývaný lidově „pasovák“ a vyžádá si vaše doklady. Na první pohled by se mohlo zdát, že toto je jediná jeho náplň práce. Pravdou však je, že takový policista plní celou řadu specifických a důležitých úkolů, které pokrývají mnohem širší oblast. Záleží jenom na něm, jak svědomitě a důkladně si tyto úkoly plní a jak dokáže reagovat v mnohdy velice vážných situacích. Policejní instinkt policisty - profesionála mnohdy vede k odhalení i závažné trestné činnosti, jak tomu bylo i v následujícím příběhu, který vám nyní nabízíme.

Dvaadvacetiletý Oleg přicestoval do naší republiky spolu s několika dalšími Ukrajinci v říjnu roku 1995. Seznámili se ve vlaku na trase Charkov - Praha. Měli společný cíl - nechat se jak říkají "prodat", nebo-li najmout na práci. Z hlavního nádraží, kde je zanechali jejich průvodci, se dostali na jednu z pražských tržnic na tzv. "černou burzu práce". Oleg měl štěstí. Ihned padl do oka čtyřiašedesátiletému panu Miroslavovi, kterého doprovázela o generaci mladší Ruska Nina. Prý hledají na svůj statek na Trutnovsku spolehlivou pracovní sílu za předem sjednaných podmínek: pracovat se bude 11 hodin denně za třicet korun na hodinu, k tomu strava a ubytování. Oleg bez váhání kývl. Ještě téhož dne odjeli společně na zemědělskou usedlost v Podkrkonoší. Nikdo z nich však ani zdaleka netušil, jak rychlý spád přinesou následující události.

Když o čtyři dny později zastavilo před statkem pana Miroslava policejní vozidlo, bylo úkolem policistů pouze prověřit okolnosti k jeho odcizenému osobnímu automobilu. Bílé Mitsubishi, které mu bylo předešlé noci odcizeno, zajistili totiž policisté i s podezřelým řidičem na hraničním přechodu s Polskou republikou. Celý objekt, kde se usedlost nacházela, byl však uzamčen a na výzvy k otevření nikdo nereagoval. I když policisté nabyli dojmu, že nikdo není doma, pohledem do oken se chtěli přesvědčit, zda je všechno v pořádku. Instinkt je v tomto případě nezklamal. V jedné z místností totiž spatřili na podlaze ležet bezvládné zakrvácené tělo... Okamžitě byl celý prostor neprodleně uzavřen a na místo přivolány policejní posily. Začalo tak rozsáhlé vyšetřování, v jehož průběhu vyšlo najevo, že se jedná o dvojnásobnou vraždu.

Celý statek, který je zapsán v seznamu kulturních památek, byl ve velmi zuboženém stavu. Neudržované budovy vzbuzovaly na první pohled v návštěvníkovi dojem, že sem po celá léta nevstoupila lidská bytost. Čtvercový dvůr byla jedna velká skládka odpadu, kde se mezi

haldami písku kupily ztrouchnivělé hromady prken, klacků, dřeva, cihel a kamenů. Oprýskané vstupní dveře do obytné budovy byly z jedné strany lemovány naštípaným dřívím, na straně druhé se vršily střešní tašky, několik poloprázdných sudů a nádob různých tvarů a velikostí. U vchodu se povalovaly železné tyče a pracovní nářadí. Na prahu se návštěvník musel zákonitě zastavit, protože se ocitl doslova na smetišti pod střechou. Nepořádek, který zde panoval, vzbuzoval němý úžas. Silně znečištěná zem a stěny byly zarovnány harampádím všeho druhu, které bylo místy znečištěno krví. Z policejní fotodokumentace je jen těžko zřejmé, kde měli uživatelé usedlosti obývací pokoj, ložnici nebo kuchyň. Kriminalisté, kteří v celém prostoru provedli ohledání místa činu, našli v jedné z místností mrtvolu osmatřicetileté zavražděné ženy. Krevní stopy navedly policisty k dalšímu hrůznému nálezu. Další tělo bylo ukryto v jedné z přilehlých budov statku, kde bylo pohřbeno v půlmetrové hloubce pod povrchem země. Jednalo se o majitele usedlosti.

Zatímco tým kriminalistů prováděl na místě činu nezbytné úkony, kolegové na policejním ředitelství v Trutnově vyslyšali podezřelého mladíka, zadrženého v odcizeném vozidle pana Miroslava. Otevřel se tak před nimi žalostný příběh, který bezesporu stojí k zamyšlení.

Od té chvíle, co přijel Oleg na statek, se prý doslova nezastavil. "Řezal jsem dříví, vozil cihly, spravoval na střeše krytinu. Za celý den jsem snědl pouze k snídani krajíc chleba s máslem." Jindy prý dělal až do večera zednické práce. Odměnou mu byla k jídlu rybí polévka a špek, který si přivezl ještě z domova. Měl hlad, ale spíž v domku byla trvale uzamčena. Pan Miroslav, který pravidelně odjížděl s Ninou na celý den mimo usedlost, Olegovi navíc zakázal statek opustit. Čtvrtý večer, celý zničený po celodenní dřině, zoufale vyprosil na Nině alkohol. "Vypil jsem láhev vodky. Ze žalu nad sebou samým. Kvůli tomu, do jaké situace jsem se dostal," uvedl později do protokolu na policii. Za odvedenou práci prý neviděl ani korunu. Když se vrátil ten večer domů pan Miroslav, byl již Oleg značně posilněn alkoholem. Musel ukázat, jakou práci odvedl, ale slíbených peněz se od "svého zaměstnavatele" dožadoval marně. Odmítavý postoj se staršímu muži stal osudným. Mladík, velmi stresován celou situací, neovládl své chování a fyzicky jej za přítomnosti Niny v kuchyni napadl. Několika údery pěstí srazil nic netušícího muže k zemi a poté ještě nakopl do břicha. Když se pan Miroslav snažil odlézt po čtyřech ven z domku, násilník na něho zaútočil. Sekerou, kterou popadl na zápraží, ho několikrát udeřil do hlavy a na místě tak usmrtil. Sekeru pak odhodil na dvůr a vrátil se do kuchyně, aniž by své oběti věnoval nějakou pozornost. Tam si všiml Niny. Náhle si uvědomil, že zůstala jediným svědkem otřesné události a dostal strach ... Vrátil se proto na chodbu a sebral dva nože, které předchozí odpoledne brousil. Ženu, jež se snažila v domě ukrýt, dostihl v ložnici. Nožem v pravé ruce ji prudce bodl do oka a ponechal takto v ráně. Druhým nožem ji zasadil dalších třiatdvacet bodných ran do hlavy, krku a končetin, přičemž nůž zanechal zabodnutý v krku oběti. Vrah se poté vrátil k zavražděnému muži. Tělo odtáhl přes dvůr do garáže a ukryl do výkopu, který měl sloužit pro základy na stavbu stěny. Místo zaházal masivními kameny, zasypal pískem a přikryl prkny ... Vrah, v té době již značně potřísněn i vlastní krví, se vrátil do domku a spěšně se opláchl. Prohledal dům, ale našel pouze pár rublů a polských zlatých. Spolu s nalezenými klíčky od auta poté odcizil televizor a několik

pneumatik. Věci pak naložil do osobního vozidla zavražděného majitele. Ještě než opustil statek, vrátil se k mrtvole ženy. Z oka a krku ji vytáhl nože, které odhodil do hořících kamen. Hlavu oběti pak zavázal do trika a rukávy utáhl kolem krku na uzel. Před odchodem jí přes hlavu spěšně přehodil kus nalezeného hadru. Všechno pozamykal a klíče zahrabal do písku vedle domu.

Když usedal do auta, bylo již po půlnoci. V hlavě měl jediný cíl - co nejrychleji opustit tuto republiku. Značně dezorientován tmou i neznámou krajinou však téměř celou noc bloudil. Na hraniční přechod v Královci dorazil v ranních hodinách. Hraniční kontrolou však již neprojel. Policista, konající službu, si totiž všiml cizincova nejistého chování. Mladík měl navíc patrné řezné poranění ruky a na oděvu skvrny od krve. Následovala důkladná prověrka osoby a kontrola automobilu, při které se potvrdilo prvotní podezření, že se jedná o odcizené vozidlo. Podezřelý byl okamžitě zadržen a předán kolegům z kriminální policie.

Po základní škole, kterou Oleg vychodil s vyznamenáním, vystudoval střední zdravotnickou školu. V Charkovské oblasti, kde vyrůstal, vystřídal několik zaměstnání, včetně dělnických profesí. Na formuláři o přijetí do vazby je jakoby ironií osudu uvedena věznice Charkov, coby jeho poslední zaměstnavatel. Oleg zde pracoval jako "felčar". Do Prahy se rozhodl odjet na základě reklamy v televizi. Za částku 280 dolarů dostal příslib zprostředkování práce v České republice. Slíbili mu, že si vydělá 400 dolarů měsíčně. Zaplatili mu cestu. Doma nechal dívku, se kterou chodil tři roky. Krátce na to společně s několika dalšími krajany opouštěl hranice. Na hlavním nádraží v Praze se jim dle jeho slov ale průvodce ztratil. Odešel si prý pouze zatelefonovat ... Od té doby jej neviděli. Podle policistů zabývajících se cizineckou problematikou prý nic neobvyklého. Jde o běžné praktiky dobře organizovaných skupin osob, které lákají nic netušící důvěřivé cizince ze zemí východního bloku, zejména za účelem vlastního tučného zisku ...

Oleg byl v průběhu vyšetřování podroben psychologickému a psychiatrickému zkoumání, byly provedeny expertizy z oboru soudního lékařství. Při rozhodování o výši trestu přitěžoval obžalovanému zejména surový způsob spáchání obou vražedných útoků a dále i skutečnost, že útokem na poškozenou ženu se snažil odstranit svědkyni své předchozí násilné trestné činnosti., což svědčilo, dle soudu, o jeho bezcitnosti a neúctě k lidskému životu. S ohledem na obzvláště ztíženou resocializaci, tedy nápravu, jej odsoudil k pětadvaceti letům trestu odnětí svobody a trestu vyhoštění z území ČR. Vrchní soud v Praze však rozsudek o výši trestu zrušil a přihlédl ve prospěch obžalovaného zejména k okolnosti, že nešlo o předem připravovanou trestnou činnost. Dále přihlédl k tomu, že před spácháním trestné činnosti vedl obžalovaný řádný život a odsoudil jej k trestu odnětí svobody v trvání osmnácti let.